

Стоиловъ, който има предложения отъ Цанкова и Славейкова, *approches orales* [словесни прибѣжки], мисли вече да вмъкне Славейкова въ *conseil d'état* [държавния съветъ]. Вълковичъ днесъ прие канцеларията. Желѣзковичъ утре заминава въ отпускъ за единъ месецъ да се лѣкува въ Парижъ и въ Виена. — Срегнахме съ Стоилова Дриновъ, каненъ е вечерята у П. Генчевъ. — Вечерята въ градината бѣше пълно съ официаленъ *haute volée* [висшъ свѣтъ]. — Вчера дойде до княза анонимно писмо отъ Пловдивъ, написано много добре на френски, въ което страшно го предпазва отъ Вълковича, изглежда да е отъ канцеларията на Богориди. — Вчера подиръ пладне се узна, че у Б. Прошекъ (тукъ има само три печатници: държавната, Ковачевата и Прошековата) Миларовъ печаталъ или „Независимостъ“, или „Сръдецъ“. Прошекъ билъ извиканъ и билъ заплашенъ, че за 24 часа ще се намѣри вънъ въ Ломпаланка, казалъ, че нищо не знае. Работата се потѣпка.

Стойчовъ пристигна отъ Виена. Вчера го видѣхъ у княза, въ антрето. Не знаеше, какъ да се преструва, чувствува се неловко, като на трѣне. — Пристигнаха днесъ дрехи отъ Прага.

2/14 августъ, недѣля вечеръ. Въ петъкъ бѣхъ боленъ, сутринята и при залѣзъ сѣнце горѣше ми главата и изобщо нѣмахъ охота за работа, всичко *invita Minerva* [безъ желание]. Желѣзковичъ замина, Стоиловъ ще го замѣстя. Страшна мара и много мухи. Съ Стоянова разисквахме за разпредѣлението на персонала; четохме ланския гимназиаленъ проектъ. Вечерята на 9 ч. отидохъ у Дринова, заварихъ у него Миларова — подаде ми ржка и излѣзе. Консерваторитѣ и либералитѣ преследватъ цѣль день едни други у Дринова, Сарафовъ, Зюсманъ, Грековъ, Миларовъ, попъ Тодоръ и т. н. Миларовъ се оплаквалъ отъ шайки, които, каже, ноця нападали изъ улицитѣ либералитѣ и ги биели, черногорци и т. н. Тукашното духовенство: имало некрѣстени хора изъ софийскитѣ планини, необходими били мисионери, софийскитѣ манастири. Седѣхме при чаша чай: моятъ *mémoire*, устройството на държавния съветъ, законъ за общинитѣ, мирови сѣдии. Страховетъ на Дринова за бждещето, селянитѣ нѣмало да плащатъ данѣци и държавата щѣла да остане на сухо. Въ това време се дигна шумъ въ кжщата — пожаръ. Изгорѣла цѣла махала въ сѣдство на *piazza Позитано*, и *hôtel de France*, дюкянчета, пълни били съ сѣно и слама (тамъ правѣли самари). Цѣла София бѣше тамъ. Градскитѣ пожарникари и изобщо цѣлиятъ пожарникарски апаратъ се указа много негоденъ. Запознахъ се съ г-жа Филаретова; постоянна тревога, тихо, лунна нощъ, гърмежътъ на фишецитѣ. Войската работѣше бърже. Разговаряхме на миндера, наблюдавайки пожара. Низкитѣ хитрости на Шерцель въ харковския университетъ. Негодността на прокуроритѣ въ Румелия, слаби хора.